

Kjære Inner Wheel venninner

Bena mine er nå godt plantet på norsk jord etter en fantastisk reise i Australia som kulminerte med en flott Convention i Melbourne, Vi var ikke mer enn 10 norske IW damer og fire medfølgende ektefeller/koffertbærere som noen sa. (vi har da hjul på kofferten, så det greier vi selv, men alltid hyggelig med reisefølge)

I og med at Convention var down under, benyttet vi, min mann og jeg, muligheten til å besøke vår utvekslingsstudent i 1991, Sue og hennes familie. Sidney kom vi ikke utenom og vi gjorde alt som hører Sidney til, Operaen havneområdet og Bondi beach. Bondi var imidlertid for den yngre garde, i mine øyne, mens Manly beach nord for Sidney, var mer i min gate. Vi travet rundt i The Rocks og koset oss med godt vær, langt bedre enn vi på Vestlandet er vant til, temperaturmessig. 30 grader er ikke dagligdags her, men der nede... der var det noe helt annet. Fra Sidney dro vi til Blue Mountains for der bor Sue. For et område, stort, vilt og vakkert... og ikke minst var det veldig kjekt å få treffe Sue og hennes familie i flere dager. Vi grillet og vandret og så og så...samt lærte at vann er viktig når det er så varmt. Vi dro videre til Cairns og Port Douglas og det store barriererevet. Et flott område... og med en vanntemperatur på 29 grader, så var det fristende å være i vannet. Hvem hadde vel trodd at bading innenfor hainetting ville være en stor opplevelse, men det var det faktisk.

Før vi satte nesene mot Melbourne og Convention, så ble det en tur til Alice Springs og deretter Uluru eller Ayers Rock som den tidligere var kjent som. Her sto også opplevelsene i kø, og vi hadde solnedgang og soloppgang ved Uluru, ikke samtidig, men i hvert sitt døgn. Dessuten hadde vi middag ute i ørkenen og så og lærte litt om stjernehimmelen. En kjempeopplevelse i seg selv.

Men så kom vi til rosinen i pølsen, nemlig Convention. Min bunad, som hele tiden hadde vært med oss, var nok glad vi endelig var fremme og at den skulle tas i bruk. Neste gang skal Convention være i India, i Jaipur, og det er ikke så langt dit som til Melbourne, så jeg håper flere benytter muligheten til å delta på Convention. Det er tydelig at vi er en internasjonal kvinneorganisasjon for oss som er med på Convention. Ulike personer med ulike hudfarge, kultur og ikke minst språk, likevel en ting til felles, vi er alle Inner Wheelmedlemmer, vi går med den samme vesken – Conventionvesken og det samme navneskiltet som gir adgang til alle arrangementene som vi har meldt oss på.

Vår President, Dr Kapila Gupta ledet Convention med et smil og positive kommentarer. Det gjorde at vi alle følte oss vel til enhver tid. På onsdag var det Syposium og der var vår Sissel H.M. involvert som leder av en av de tre sesjonene som symposiet besto av. Sissels tema var: Synergy in Inner Wheel: Together we make a difference. De to andre temaene var: Building bridges for a global community og Live Green – Think Green – Love Green. En flott start på Convention og som ledet opp til velkomst mottagelsen og bytte av klubb-banner og andre "små" ting.

På torsdag var det høytidig åpning av Convention med Flagparade hvor alle de 46 deltagende land sine flagg ble presentert og plassert på scenen. Hon. Natalie Hutchinson, minister for kvinnespørsmål, urbefolkning og familier i delstaten Victoria snakket om en kampanje som de hadde gående for å reduserte et kjempeproblem i Australia: vold i nære relasjoner. De kalte kampanjen SAFE and STRONG. De har erfart at likestilling er en viktig forutsetning for å lykkes. Forfatter og mediekjendis Tracy Spicer, har laget reportasjer fra mange land og er veldig engasjert i kreftsaken. Hun fokuserte på kampen for likestilling i

arbeidslivet, noe hun gjorde med mye humor, og dermed positivt resultat. Alt hun sa hadde utspring i egne opplevelser. Jean Kittson, en kjent filmpersonlighet og skribent/journalist, snakket om kvinnekroppen og de tabuer vi fortsatt møter m.h.p. menustrasjon og overgangsalder. Hun var en mangeårig støttespiller for IW Australias store prosjekt, finansiering av stamcelleforskning basert på blod fra navlestrenger.

Noen unge IW-damer presenterte hva de er opptatt av: Fra Nigeria, filmskaper Adaora Nwandu, som sa hun prøvde være den forandringen hun ønsket å se i verden, Anestesilegen Dr Sanhya Bhat snakket om hvor viktig det var og er, å dele erfaringer og kunnskaper. IW verdier ble det fokusert på av Ayushi Pavel, mens bulgarske Rosita fortalte at hun hadde startet en IW-klubb for innflytterkvinner i Sofia, for som innflyttere trenger man et nettverk av vennskap. For en idealisme... jeg ble både imponert og glad over hva disse unge menneskene kunne få til.

Ny nettside for IAW ble lansert på lørdag før avslutningsseremonien og vårt nye prosjekt har tittelen "Woman and girls first" – det erstatter "happier futures".

Så over til business. Det var mange forslag som var fremmet og veldig mange ble vedtatt. Dersom jeg tenker på de forslagene som vi var mest opptatt av, så var det Proposal 13, som falt., med andre ord ikke ble vedtatt. Editor/Media Manager ble ikke medlem av "the Executive Committee". Proposal 15 falt også og det var forslaget som foreslo at India og GB&I skulle ha "faste plasser i The Board" alltid. Det var ønske om et møte nr 2 i året for The Board, og nå skal en prøve dette som et Skypemøte. Spennende. General Motion om noe som minnet om Interact-klubb ble heller ikke vedtatt. Dette var bare en rask gjennomgang av det som oftest ble trukket frem i diskusjoner. Alt finner dere på nettsidene til IAW, alt fra Convention.

I morgen kveld har jeg vært hjemme i en uke.... Bena begynner å finne bakken igjen, men minnene de vil for alltid følge meg. Opplevelsene vil jeg dele med mine kjente og kjære i mange ulike sammenhenger. Takk for denne muligheten til å reise down under. Fantastisk.

IW-hilsen rådspresident Liv Elin